Allah´ın konuşması

Nuray Hanım: “Allah’ın konuşmasının ve ilhamların keyfiyeti nasıldır? İlhamlar sevk-i İlâhî midir? Âyetü’l-Kübrâ’da geçen insan ilhâmı, hayvan ilhâmı ve melek ilhâmını örneklerle açıklar mısınız?”

Cenâb-ı Allah ezelî ve ebedî kelâm Sahibidir. Peygamberlerine vahiy gönderdiği gibi, mahlûkâtıyla da ilhâm yoluyla konuşur, mahlûkâtının her ihtiyâcını onlara ilham yoluyla bildirir, onlara imdat eder. Kullarının kalbine dilediği bilgileri ilhamla aktarır, doğruları ilham eder.

Cenâb-ı Hak, Peygamberleriyle vahiy yoluyla konuşur. Hazret-i Mûsâ’nın (as) Tûr Dağında vahye mazhar kılınışını ve Allah’ın kelâmına muhatap oluşunu Kur’ân’da şöyle buluruz: “Mûsâ tayin ettiğimiz vakitte gelince, Rabb’i onunla konuştu.”1

Şu âyet de, Cenâb-ı Hakk’ın kullarıyla konuşmasının keyfiyeti hakkında bize bilgi vermektedir: “Allah bir insanla ancak vahiy sûretiyle veya perde arkasından konuşur. Yahut bir elçi gönderir; izniyle dilediğini vahyeder.”2

İlhamlar da Allah’ın çok perdelerden geçmiş konuşmalarıdır. Fakat vahiy kadar gölgesiz ve sâfî değildir. Üstad Saîd Nursî Hazretlerine göre, ilhamların husûsiyet ve külliyet cihetinde çok çeşitli dereceleri vardır. En cüz’îsi ve en basiti hayvanların ilhamıdır. Onlardan biraz yüksek, avâm insanların ilhamları gelmektedir. Sonra sırayla ilhamlar, avâm melâikenin ilhamları, evliyâ ilhamları ve melâike-i izam ilhamları tarzında derece derece yükselmektedir. İlham sırrına binâen her bir velî kalbinin telefonuyla: “Kalbim benim Rabb’imden haber veriyor” diyebilmektedir.3

Cenâb-ı Hak yaratıklarına vazîfelerini ilhamla bildirir, ilhamla telkin eder, kullarına istikameti ilhamla gösterir ve hidâyet verir. Bilhassa hayvanâtın hemen hepsi dünyaya geldikleri zaman nasıl hareket edeceklerini, rızıklarını nelerden ve nasıl elde edeceklerini, hastalıklarında nasıl şifâ bulacaklarını, hayat şartlarına nasıl ayak uyduracaklarını sevk-i İlâhî tarzında, yani telkin edilmiş bilgi paketleri tarzında beyinlerinde bulmaktadırlar. Cenâb-ı Hak bütün canlılara yaşadıkları sürece

ihtiyaçları olan şeyleri eksiksiz telkin ve ilham etmektedir.

İnsanın ilhama ve vahye mazhar olmakla berâber4 fıtrî vazîfesinin ilim öğrenmekle kemâle ermek olduğunu vurgulayan Üstad Bedîüzzaman Hazretleri, hayvanın aslî vazîfesinin ise tâlim ve öğrenmekle kemâle ulaşmak olmadığını, onlara ihtiyâcı olan bilgilerin doğrudan ilhâm edildiğini, onların yalnızca istidatlarına göre amel etmekle mükellef bulunduklarını beyan eder.5

Bedîüzzaman'a göre, vahiy gölgesiz ve sâfîdir. İlham ise gölgelidir, renkler karışır ve umûmîdir. Melâike ilhamları, insan ilhamları, hayvan ilhamları gibi muhtelif ilhamlar Allah kelâmının, denizlerin katreleri kadar teksirine medâr sonsuz bir zemin teşkil etmektedir. "Rabb'imin sözlerini yazmak için bütün denizler mürekkep olsa, Rabb'imin sözleri tükenmeden o denizler tükenirdi"6 âyeti buna işâret etmektedir. Cenâb-ı Hakk'ın kullarıyla ve mahlûkâtıyla konuşmaları, onları sevdiğinin ve duâlarına fiiliyle ve sözüyle cevap verdiğinin belirtisidir.7

Üstad Saîd Nursî'ye göre ilhamların mâhiyeti ve hikmeti dört nûrdan ibârettir:

1- Cenâb-ı Hak kendini mahlûkâtına fiilen sevdirdiği gibi; ilham tarzında sözüyle, huzûruyla ve sohbetiyle de sevdirmek ister. Allah'ın Vedûdiyeti ve Rahmâniyeti bunu gerektirir.

2- Cenâb-ı Hak kullarının duâlarına fiilen cevap verdiği gibi; ilham şeklinde sözüyle de icâbetini perdeler arkasından hissettirir. Cenâb-ı Allah'ın Rahîmiyeti bunu ister.

3- Allah Teâlâ ağır belâlara ve şiddetli hallere düşen kullarına fiilen imdat ettiği gibi; konuşması hükmünde ilhâmî kavilleri ile de imdada yetişir. Cenâb-ı Hakk'ın Rubûbiyetinin lâzımı budur.

4- Allah u Azîmüşşân, çok âciz, çok zayıf, çok fakir ve çok ihtiyaçlı, kendi mâlikini, hâmisini, müdebbirini ve koruyucusunu bulmaya pek çok muhtaç olan kullarına kendi varlığını, huzûrunu ve himâyesini fiilen hissettirdiği gibi; kulları ile sâdık ilhamlar perdesinde has telefonuyla konuşması da, Cenâb-ı Hakk'ın Ulûhiyet şefkatinin ve Rubûbiyet rahmetinin zarûrî ve vâcip bir gereğidir.8

Bedîüzzaman'a göre, Cenâb-ı Hakk'ın konuşması bütün varlıklarda birden tecellî edebilir. Hiçbir suâl bir suâle, bir iş bir işe, bir hitâp bir hitaba, bir konuşma bir konuşmaya mâni olmaz, karışmaz ve karıştırılmaz. Cenâb-ı Hak herkesin ihtiyacına göre, herkes ile konuşur. Bütün o cilveler, konuşmalar ve ilhamlar, birer, birer ve hepsi berâber, Allah'ın huzûruna, zorunlu varlığına, vahdetine ve ehadiyetine delâlet ve şehâdet etmektedirler.9

Dipnotlar:

1- A’râf Sûresi, 7/143;

2- Şûrâ Sûresi,